

Wybrane szlaki piesze Świątokrzyskiego Parku Narodowego.

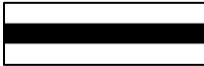
Spis treści

1. Szlak czarny	2
2. Szlak żółty	3
3. Szlak zielony	4

Spis ilustracji

Zdjęcie 1 Widok ze Świętego Krzyża na Chełmową Górę	2
Zdjęcie 2 Widok z polany klonowskiej	3
Zdjęcie 3 Wychodnia skalna na Bukowej Górze	4

1. Szlak czarny

Kolor szlaku	
Nazwa szlaku	PTTK Nowa Słupia – Szczytniak
Długość	16 km
Odcinek w granicach ŚPN	Podchełmie – Chełmowa Góra – Pokrzywianka Górna
Długość odcinka i czas przejścia	2 km, 0,5 h.
Rodzaj szlaku	Pieszy, udostępniony do narciarstwa biegowego i skitourowego
Informacja o cenach	Szlak bezpłatny

Szlak w granicach ŚPN pozwala nam na obserwację bardzo rzadkiego na ziemiach polskich podgatunku modrzewia europejskiego. Kiedy w 1890 r. prof. Marian Raciborski odkrył modrzew polski, uważano go za odrębny gatunek. Ostatnie badania wskazują jednak, że stanowi bardzo rzadki podgatunek modrzewia europejskiego. O unikalności tego miejsca świadczy fakt, że został objęty ochroną rezerwatową już w 1920 r. jako pierwszy w regionie świętokrzyskim.

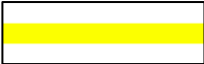
Początkowo udajemy się skrajem lasu w stronę szczytu mijając wiele okazałych drzew o charakterze pomnikowym. Na pierwszy plan wysuwa się oczywiście modrzew polski, ale dość często zauważamy okazałe buki, dęby i sosny. Liczba drzew spełniających wymiary drzew pomnikowych szacowana jest na tym obszarze na około 280 sztuk. Na Górze Chełmowej stanowiącej najwyższy szczyt pasma Pokrzywiańskiego (351 m n.p.m.) Polskie Towarzystwo Leśne wzniosło pomnik ku czci prof. Mariana Raciborskiego.

Zdjęcie 1 Widok ze Świętego Krzyża na Chełmową Górę

Schodząc w kierunku miejscowości Pokrzywianka Górna mijamy ogromną ilość mrowisk. Na obszarze Chełmowej Góry naliczono ich około 500. Tak duża ilość mrowisk związana jest z obecnością mszyc występujących na modrzewiu, które produkują spadź, ulubiony pokarm mrówek. Ogromnym bogactwem zadziwiają również ptaki. Ornitolodzy stwierdzili tu około 88 gatunków ze 150 występujących w regionie Świętokrzyskim. Dochodząc do brzegu lasu schodzimy pięknym wąwozem lessowym do łąk otaczających enklawę Chełmowej Góry.

2. Szlak żółty

Kolor szlaku	
Nazwa szlaku	PTTK Barcza – Bukowa Góra
Długość	11 km
Odcinek w granicach ŚPN	Klonów – Bukowa Góra
Długość odcinka i czas przejścia	0,9 km, 0,2 h.
Rodzaj szlaku	Pieszy, udostępniony do narciarstwa biegowego i skitourowego
Informacja o cenach	Szlak bezpłatny

Przez obszar ŚPN szlak ten przebiega na niewielkim odcinku. Wędrując nim można zaobserwować jak dzięki działalności służb Parku oraz naturalnym procesom przyrodniczym przywracana jest naturalna różnorodność i struktura tego lasu. Obszar ten należał do Nadleśnictwa Zagnańsk i był użytkowany gospodarczo i to powodowało znaczne zmiany w strukturze drzewostanu. W 1996 został on włączony do Parku.

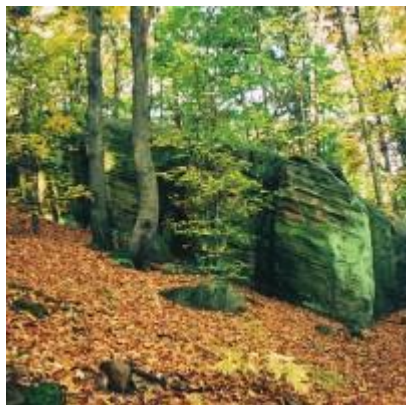
Zdjęcie 2 Widok z polany klonowskiej

Dochodząc do grzbietu Pasma Klonowskiego widzimy wśród drzew po lewej stronie jego najwyższe wzniesienie, Bukową Górę (483 m n. p. m.). Nazwa szczytu pochodzi od dominującego udziału buka w drzewostanie. Buduje on tutaj zespół żyzne buczyny karpackiej. Po osiągnięciu „grani”, nasz szlak łączy się ze szlakiem zielonym, Łączna – Starachowice by wkrótce zakończyć się na imponującej wychodni skalnej piaskowca dewońskiego.

3. Szlak zielony

Kolor szlaku	
Nazwa szlaku	PTTK im. Jerzego Głowackiego Łączna – Starachowice
Długość	36 km
Odcinek w granicach ŚPN	Zagórze (Pomarańczowy Stok) – Psary Podlesie
Długość odcinka i czas przejścia	6,2 km, 2,5 h.
Rodzaj szlaku	Pieszy, udostępniony do narciarstwa biegowego i skitourowego
Informacja o cenach	Szlak bezpłatny

W miejscowości Zagórze nieopodal wiaduktu kolejowego wkraczamy do lasu. Wspinając się w stronę szczytu mijamy w pewnej odległości od szlaku po lewej stronie kamieniołom piaskowca „Bukowa Góra”. Trawersując po „grani” Pasma Klonowskiego docieramy do granic ŚPN, o czym informuje nas tablica. Na odcinku biegnącym w granicach Parku, zwraca uwagę dominacja buka w drzewostanie, stąd prawdopodobnie wzięła się nazwa najwyższego szczytu tego pasma „Bukowa Góra”. Między innymi ze względu na obecność na tym terenie zespołów leśnych żyźnej buczyny karpackiej, obszar ten włączono do ŚPN w 1996 r. Początkowo szlak charakteryzuje się dość dużymi deniwelacjami. To za sprawą

Zdjęcie 3 Wychodnia skalna na Bukowej Górze

potoków przecinających szlak, które wyłobiły malownicze dolinki. Po ostatnim podejściu mijamy po prawej stronie najwyższy szczyt pasma, Bukową Górę 483 m n.p.m. Nasz szlak łączy się ze szlakiem żółtym. W pobliżu możemy podziwiać jedną z najbardziej okazałych wychodni skalnych w Górach Świętokrzyskich. Wychodnia zbudowana jest z bardzo odpornych na niszczenie skał dewońskiego piaskowca.

Udając się dalej docieramy do drewnianej kapliczki, według tradycji ustawionej na grobie napoleońskiego żołnierza. Tuż obok mogiła partyzanta poległego w 1943 r. Po krótkim odpoczynku ruszamy dalej w kierunku tzw. Lisiego ogona i wsi Psary Podłazy. Po wyjściu na skraj lasu rozciąga się przed nami wspaniała panorama na Pasma Masłowskie, Świętą

Katarzynę oraz Pasma Łysogórskie z dominującą Łysicą. W dolinie dobrze widoczne jest centrum usług satelitarnych w Psarach. Podążając skrajem lasu docieramy do pomnika poświęconego pomordowanym mieszkańcom Psar, którzy stracili życie za pomoc rannym partyzantom. Kilkadziesiąt metrów dalej szlak opuszcza tereny Świętokrzyskiego Parku Narodowego.